MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS V: 1.9. 1.11.)
Melk, 1471
Seite 48r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

spū nec spūs sine aqua. Quod quidē ipse
spūs significabat qui in prima mundi cre
atione ferebat super aquas. Hac igitē aq
a spū altare. ⁊ totū interior templū aspgit
De hac aute qd ei addit supior dictū est. Dic
im' eū qd prima fidei rudimēta significat.
Poterat ista sola sufficere ad baptismū sal
mentū. ⁊ ecclē consecrationē. Sed sancti pa
tres nri qui spū dei ultra cōstituerūt. voluere
rūt nobis satisfacere non solū in his que
pertinent ad utilitē salutarē nec etiā illis
que pertinet ad utilitē sacramēti. Sufficit
eū aqua a spūs ad baptismū perfectio
tēi vero que his addūt. ad significationē
pertinet. Non eū oleū vel crisma habuit
philipp' aplus qūdo eunuchū baptizauit.
Hec tū iam nūc pmittēda ñ st que ad sig
nificandū aliqd sctōr diligētē dispositē
addita st. Dicam' g quid unū signifīcet.
Vnū eū h in loco maiorē a spūalē dum
nelegis intelligētiā de signat. Unde ad
mparis uerit salvator nr in unū aqs
conuitat. qtis maiori intelligētia nos erudi
ret a spūalis noueq doctrine necessare
sanaret. Diuina nāq scptā ad trīm in
tellectū aqua est sine sapore a incōdita
te. Que si spūaliter intelligat unū fit a
quē miri saporis magneq suauitatis
Quid eū int ē int aqua a unū. h it ē
int trīm a spūm. Vnde aplus. Lutta inqt
accidit. spūs aute unificat. Hoc aut u
nū jēs nobis pmittēs ait. Inebriabūt
abubertate dōm t. ⁊ tor. u. t. p. eos. Trūc
et calix tuus inebrians q̄ preclar est
et iterū. Hic humiliat ⁊ hic exaltat. q
calix ima. d. u. meri plen' mixto. Humi
liat eū dīs indeū. exaltat gentilē. N
uare. Quia ille trīm sequit. q accid
hic meū unū. ⁊ spālem intelligētiam
bibit. Tota eū pdicio iudeor ih ē. quod
trē aeduli spūalē intelligētiā rerpe
nolūt. Vnde pēs. Fiat inqt mensa eorū co
ram ipsis in laq. ⁊ in retē. ⁊ in scam. Obscurētur
oculi eorū ne uideāt. ⁊ d. e. s. in aeternū. Hec et
eū mensa diuina scptā est. de qua dicit
qs aīe nutrīt. Oēqb' qdcūq animal
comedit ul' biberit. ñ ruminauit ñ ui
uet. Bonū est igit h unū. sed illis bonū
qui bene a fidelē eo utūt. Ad hī eū bi
bendū in cāticis cāticor ipse dīs nos
inuitat dicens. Comedite amici mei a
bibite. ⁊ inebriamī charē. ego dormio a
cor meū uigilat. Nunc igit nos inebri
ari dīs iubet cum alibi de ebrietate
fugienda dicat. Videte ne corda uēa gra
uent' crapula a ebrietate. Est g a
bona ⁊ mala ebrietas. Hecq eū pt esse
ñ bonū qd dīs iubet. Et iterū ñ potest
esse malū ñ. qd dīs prohibet. Bona eū
est ebrietas mentis. mala ē ebrietas uē
tris. Et de uino qdē qd significat sufficī
ent dictū est. Restat nūc ut de ceū dicā.
Sed quid cams. ñ pnia. Sedere nāq in
cinē ⁊ cilicio indu. pentētiā est. Hinc
est eū qd de minutis pentētib' dicit.
qr cū ipse sederet de solio suo. ⁊ indutus
est sacco. ⁊ sedit in cinē. Hinc a dauid.
Quia cinerē inqt tāqm p. m. ⁊ potū
meū cū fle. miscebā. Hinc a abrahaz
Loquar inqt ad dnm meū cum sim pul
uis a cinis. Hinc ⁊ pecātis hom dicit.
Quid superbis terra a cinis. Babilonie
quoq p ysaiā dīs loquit. Descende i
quit. sede in puluē uirgo filia babilōis.
ñ est solū ultra tibi. Vnde a cōsuetu
do mecla inoleuit. ut p singulos anos
in cena qdragesime capita nobis cinere
aspergam. His aut ⁊ sibi' facile ostēdit.
qr p cinerē pentētia designat. Qre
Qui igit dictū est qd aq miscēt